

Hvis ældre bliver længere på arbejdsmarkedet, ja, det er vi enige om, det er også en forudsætning. Mit spørgsmål er: *Howdan* agter regeringen at sikre det?

Det er, som om finansministeren ligesom har erkendt med sig selv, at det ikke er den nuværende finansminister, der skal give svarene på, hvordan man omsætter måltallene til virkelighedstal. Nu har jeg forsøgt otte gange at få papirtallene omsat til nogle konkrete initiativer fra regeringen. Det er ikke lykkedes. Det kan jo så være en konstatering af, at sådan er det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det kan være, det lykkes i det sidste svar, altså svaret her. Værsgo til finansministeren.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Fordelen ved, at det ikke lykkes egentlig at overbevise hr. Ole Sohn, er jo, at man kan få en debat løbende, og det er jo sådan set det, politikere beskæftiger sig med.

Sandheden er jo, at det aldrig er blevet sagt, at det er fra dag et, man vil gennemføre alt, for vi ved – og det håber jeg også hr. Ole Sohn anerkender – at det ikke bare er én enkeltstående indsats, der skal til, for at indvandrergrupper kommer i arbejde; det er en massiv vedvarende indsats. Det er jo præcis det, integrationsministeren og beskæftigelsesministeren og andre arbejder med, nemlig hvad det egentlig er, man gør for at få indvandrergrupper i arbejde. Det er jo en proces, der er i gang. Det er jo alle de initiativer, der løbende tages.

Vores strukturdebat tager også udgangspunkt i, hvordan man kan gøre en massiv indsats i det kommunale system for at få de grupper ind, som er på kontanthjælp, og det gælder i det væsentlige også indvandrergrupperne. Så alt det, vi indtænker op mod 2010, er jo i virkeligheden, hvordan vi aktiverer den masse.

Jeg sagde før, at jeg ikke synes, det er særlig ambitiøst – selv om vismændene kalder det ambitiøst – med 50.000-60.000 mere. Vi har 800.000 danskere i arbejdsduelig alder uden for arbejdsmarkedet. Jeg synes, det humanitære syn skulle være, at vi ikke havde et mål på 50.000, men på 100.000, og at vi sagde: Det er dem, vi skal have ud. Og det skal vi da gøre i fællesskab. Det er jo ikke overnight, man vedtager det; man starter med »Flere i arbejde«, og den anden proces er også i gang, med præmieringsordninger og opsat pension osv. Det er jo i virkeligheden det, vi

har i vores lovprogram, som også kører videre næste år.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 14.00

Man genoptog herefter behandlingen af dagsordenens punkt 2, som var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 213:

Forslag til folketingsbeslutning om fortsat dansk bidrag til en multinational sikringsstyrke i Irak.

Af udenrigsministeren (Per Stig Møller).
(Fremsat 19/5 2004).

Forhandlingen genoptoges

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi er i ordførerrækken nået til hr. Villy Søvnald.

Villy Søvnald (SF):

Fra SF's side har vi konsekvent modsat os dansk deltagelse i krigen mod Irak og den efterfølgende besættelse, og vi synes, der tegner sig et stadig klarere billede.

Krigen blev indledt på en blanding af usandheder, fordrejelser, fortællelser og manipulationer. Den seneste, der har bekræftet det, er den amerikanske udenrigsminister Powell, der sagde, at de ting, han fremlagde i Sikkerhedsrådet i februar måned, byggede på oplysninger, som var forkerte, og det beklager han.

Oven i dette kommer alle uhyrlighederne. 17.000 dræbte irakere, alene 1.000 siden den 5. april i år, tortur, ydmygende behandling, religiøse og seksuelle krænkelser, en voksende modstand, der ikke alene findes i små lommer, men mere og mere tegner sig som en bred folkelig opstand, terror, der vokser dag for dag, og drab fra besættelsesstyrkernes side i og uden for fængslerne.

Koalitionen bliver stadig mindre. Spanien, Honduras, Polen og måske også Ukraine er på vej ud sammen med en række af de små lande. Danmark står formentlig som det mest Bushvenlige land i Europa, og spørgsmålet, vi burde diskutere i dag, er, hvordan vi lægger det maksimale pres på en arrogant og magtfuldkommen